

รายงานการไปราชการ ประชุม/สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ
และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ/นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวภิญญรัตน์ ชยาภรณ์
(ภาษาอังกฤษ) MISS PINYARAT CHAYAPORN

๑.๒ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร การประชุมเชิงปฏิบัติการ the Consultation Workshop on
Mainstreaming Forest Biodiversity

สาขาหลัก -

สาขาย่อย -

สาขาที่เกี่ยวข้อง -

เพื่อ ประชุม/สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย
 ดูงาน ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

แหล่งผู้ให้ทุน ASEAN Centre for Biodiversity (ACB)

ประเทศที่ไป สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ระหว่างวันที่ ๒-๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ (รวมวันเดินทาง)

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติงานวิจัย และไปปฏิบัติงาน
ในองค์การระหว่างประเทศ

๒.๑ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้เข้าใจบทบาทของการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและการจัดการป่านอกเขตป่าอนุรักษ์
ที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการบริการของระบบนิเวศ

๒) เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากประเทศสมาชิก เกี่ยวกับการขับเคลื่อนการ
ดำเนินงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก รวมถึงการจัดลำดับ
ความสำคัญของการดำเนินงานในระดับภูมิภาค ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการผลักดันให้ความ
หลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลักของ FAO ต่อไป

๒.๒ เนื้อหาการประชุม (โดยย่อ)

วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ช่วงเช้า ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐

๒.๒.๑ รับฟังการบรรยายหัวข้อ ภาพรวมการประชุมเชิงปฏิบัติการ ชี้แจงวัตถุประสงค์ และ
ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ

๒.๒.๒ รับฟังการบรรยายหัวข้อ อนุสัญญาด้านความหลากหลายทางชีวภาพในปัจจุบัน

บทบาทของความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ ต่อการบรรลุเป้าหมายกรอบงาน
คุนหมิง-มอนทรีออลว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพของโลก (Kunming-Montreal Global Biodiversity
Framework: KMGBF) กรอบงานดังกล่าวได้ถูกรับรองในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความ
หลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๕ ช่วงที่ ๒ (CBD COP๑๕ Part ๒) เมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. ๒๐๒๒ สำหรับ
เป็นแผนการดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อนำไปสู่การบรรลุ
พันธกิจ ค.ศ. ๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Mission) และวิสัยทัศน์ ปี ค.ศ. ๒๐๕๐ ให้ประชาคมโลกมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ควบคู่กับการมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ หรือ Living in Harmony with Nature กรอบงานคุณหมิง-มอนทรีออล ประกอบด้วย ๓ เป้าประสงค์ ๒๓ เป้าหมาย ซึ่งใน ๒๓ เป้าหมายนี้ มีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ จำนวน ๑๓ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ การบูรณาการความหลากหลายทางชีวภาพในการวางแผนเชิงพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ พื้นฟูระบบนิเวศบนบก แหล่งน้ำในแผ่นดินและทะเลและชายฝั่ง อย่างน้อย ๓๐%

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มพื้นที่คุ้มครองทั้งบนบก แหล่งน้ำในแผ่นดิน ทะเลและชายฝั่งและพื้นที่

OECMs อย่างน้อย ๓๐%

เป้าหมายที่ ๕ ลดการใช้ประโยชน์ชนิดพันธุ์ในธรรมชาติ

เป้าหมายที่ ๘ การลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๙ การจัดการชนิดพันธุ์ในธรรมชาติเพื่อสร้างผลผลิต การบริการ และใช้ประโยชน์

จากฐานชีวภาพอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๐ บริหารจัดการพื้นที่เกษตร ประมง และป่าไม้ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๑๒ เพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สีฟ้าในเมือง

เป้าหมายที่ ๑๕ ติดตามการดำเนินงานของภาคธุรกิจและสถาบันการเงิน

เป้าหมายที่ ๑๖ เพิ่มทางเลือกในการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ ๑๘ ขจัดแรงจูงใจและเงินอุดหนุนที่ส่งผลเสียต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๒๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

เป้าหมายที่ ๒๓ สนับสนุนสิทธิสตรีและเด็กและคำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศในการ

ดำเนินงาน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ทุกประเทศภาคีจะต้องส่งแผนงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ National Biodiversity Strategies and Action Plans (NBSAPs) ก่อนการประชุม CBD COP๑๖ ซึ่งจะจัดขึ้นที่เมือง เมืองกาลิ สาธารณรัฐโคลอมเบีย ระหว่างวันที่ ๒๑ ตุลาคม - ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

๒.๒.๓ รับฟังการบรรยายหัวข้อ การผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็น กระแสหลัก: สถานะปัจจุบัน ศักยภาพ และช่องว่าง

“biodiversity mainstreaming” คือ การผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพเป็น กระแสหลัก หมายถึง กระบวนการพิจารณาเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพบรรจุไว้ในนโยบาย กลยุทธ์ และแนวปฏิบัติของผู้มีบทบาทสำคัญทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์และการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

การผลักดันความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ เกี่ยวข้องกับการจัดลำดับ ความสำคัญของนโยบาย แผนงาน โครงการ การลงทุน และการปฏิบัติภาคสนามที่มีผลกระทบเชิงบวก ต่อความหลากหลายทางชีวภาพในระดับระบบนิเวศ ชนิดพันธุ์ และระดับพันธุกรรม จากการประชุม คณะกรรมการด้านป่าไม้ (Committee on Forestry: COFO) ครั้งที่ ๒๕ ได้เน้นย้ำความสำคัญของบทบาท ของภาคป่าไม้ที่มีต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และแนะนำให้ FAO ดำเนินการทบทวนการ ผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลักและแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดี ในการแก้ไขปัญหา ที่สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ อย่าง ยั่งยืน นอกจากนี้ยังได้ระบุสถานะปัจจุบัน ศักยภาพ และช่องว่าง ดังนี้

สถานะปัจจุบัน พบว่า

- ๑) ความหลากหลายทางชีวภาพของป่าไม้ยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง
- ๒) การจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน เพื่อการผลิตและเพื่อประโยชน์ด้านอื่นๆ นอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์มีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- ๓) การจัดการความหลากหลายทางชีวภาพในป่าเศรษฐกิจ ต้องการผลลัพธ์ที่หลากหลายทั้งด้านวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับ
- ๔) การขับเคลื่อนความหลากหลายทางชีวภาพในป่าไม้เกี่ยวข้องกับ การสอดประสานกันระหว่าง โยบายด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อบังคับต่าง ๆ ที่บังคับใช้กับผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงการบูรณาการระหว่างหน่วยงานหลายหน่วยงาน เพื่อตอบสนองนโยบายด้านอื่น ๆ ของรัฐบาล เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงทางอาหาร เป็นต้น
- ๕) แผนการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพระดับชาติ (NBSAPs) , เป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDCs) ข้อตกลง หรือปฏิญญา จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๖) แนวทางและเครื่องมือในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพเป็นกระแสหลัก มีหลายแนวทาง ได้แก่ เชิงพื้นที่ การใช้ชนิดพันธุ์เป็นฐาน การใช้ข้อมูลทฤษฎีและข้อบังคับต่าง ๆ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐกิจ และการจัดการป่าไม้ที่มีส่วนร่วม

อุปสรรคและภัยคุกคาม คือ มีการตัดไม้ทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมด้านป่าไม้ที่ผิดกฎหมายและการทุจริต การอนุรักษ์นอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์อยู่ในระดับต่ำ การขาดการมีส่วนร่วมชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ เรื่องสำคัญเร่งด่วนและมีผลกระทบมากที่สุดเพื่อเอื้อต่อการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ได้แก่

- ๑) การลดและขจัดการตัดไม้ทำลายป่า
- ๒) ต่อต้านกิจกรรมป่าไม้ที่ผิดกฎหมายและไร้การควบคุม
- ๓) ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกระบวนการทำไม้
- ๔) การจัดตั้งและการจัดการพื้นที่นอกเขตอนุรักษ์
- ๕) ป้องกันการแปรสภาพป่าธรรมชาติไปเป็นสวนป่าที่ปลูกต้นไม้ชนิดเดียว
- ๖) สร้างความมั่นใจว่าชนิดพันธุ์ที่ถูกใช้ประโยชน์มีการจัดการอย่างยั่งยืน
- ๗) ตระหนักถึงการถือครองป่าไม้ของชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น

๒.๒.๔ รับฟังการบรรยายหัวข้อ การผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลักผ่านแผนปฏิบัติการด้านความหลากหลายทางชีวภาพระดับชาติ: มุมมองระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพตามพันธกรณีด้านความหลากหลายทางชีวภาพของ ๔๑ ประเทศ ในเอเชียแปซิฟิก ผ่าน NBSAPs ในภาพรวมพบว่า

- ๑) มี ๕ ประเทศ (จีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย และสาธารณรัฐเกาหลี) เผยแพร่ NBSAPs ตามเป้าหมาย KMGBF
- ๒) มี ๔ ประเทศ ที่มีพันธกรณีในปี ๒๐๓๐ ภายใต้เป้าหมายของไอจิ (ออสเตรเลีย ปากีสถาน, วานูอาตู เวียดนาม)

๓) กว่า ๘๐% ของประเทศในเอเชียและแปซิฟิกมีการอ้างอิงถึงภาคเกษตรกรรม ใน NBSAPs โดยเฉพาะภายใต้เป้าหมาย KMGBF ที่ ๑๐ ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การจัดการที่ยั่งยืนของการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การประมง และป่าไม้

๔) ในภาพรวมพบว่า มีรับการยอมรับอย่างดีเกี่ยวกับเรื่องการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพเป็นกระแสหลัก ในภาคการเกษตร ทั้งในระดับแนวความคิดและระดับโลก แต่ในระดับประเทศและการนำไปสู่การปฏิบัติยังมีข้อจำกัด อาจเนื่องมาจากขาดความรู้ เครื่องมือ และกรณีที่ประสบความสำเร็จ ขาดแรงบันดาลใจ ขาดโอกาสและสิ่งจูงใจในการทำงานข้ามหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ช่วงบ่าย ๑๓.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

๒.๒.๕ รับฟังการบรรยายหัวข้อ โครงการริเริ่มการดำเนินงานผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ในภูมิภาคอาเซียน

กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF) ในภูมิภาคอาเซียน ได้สนับสนุนทุนรอบที่ ๗ (GEF ๗) โครงการ การจัดการภูมิทัศน์ป่าไม้อย่างบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแนวเชื่อมต่อป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก (IFLMS-NE&E) ให้แก่ประเทศไทย และสนับสนุนทุนรอบที่ ๘ (GEF ๘) โครงการบูรณาการฟื้นป่าชีวิตในภูมิภาคอินโด-มาลาया ให้แก่ สปป.ลาว ป่าปวนิวกินี และประเทศไทย

๒.๒.๖ รับฟังการบรรยายหัวข้อ การสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ในบางประเทศ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

จากการสำรวจ โดยการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องของ ๑๕ ประเทศ พบว่า

๑) สามารถแบ่งประเภทป่า ออกเป็น ๓ กลุ่มหลัก ได้แก่ ป่าไม้เพื่อเศรษฐกิจ (production forest) ป่าอนุรักษ์ (protection forests) วนเกษตรหรือต้นไม้นอกพื้นที่ป่า (agroforestry or trees outside forests)

๒) ภัยคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพของป่าไม้ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ การตัดไม้ทำลายป่าและการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน การใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้มากเกินไป การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรุกรานของชนิดพันธุ์ต่างถิ่น

๓) ความท้าทายและอุปสรรคในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ได้แก่ ความท้าทายด้านสถาบัน อุปสรรคทางการเงิน ความกดดันทางเศรษฐกิจและการขยายตัวทางการเกษตร อุปสรรคทางสังคมและวัฒนธรรม และช่องว่างด้านความสามารถและความรู้ กล่าวคือยังขาดความตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

๔) นำเสนอแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและเรื่องราวความสำเร็จของบางประเทศ เช่น การปรับเปลี่ยนกฎหมายกรอบการทำงานปี ๒๕๖๖ ถึง ๒๕๗๓ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย KMGBF ของประเทศญี่ปุ่น ดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศสิงคโปร์ การสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจผ่านการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศในประเทศเวียดนาม เป็นต้น

๒.๒.๗ เข้าร่วมกิจกรรมการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและการเรียนรู้ ในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลักจากผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๑๕ ประเทศ พร้อมรับฟังความคิดเห็นตอบกลับโดยผู้แทนจาก สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEC) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และหน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ช่วงเช้า ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐

๒.๒.๘ เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนมุมมอง ในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ระดับภูมิภาค ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ได้แก่ ป่าไม้เพื่อเศรษฐกิจ (production forest) ป่าอนุรักษ์ (protection forests) วนเกษตรหรือต้นไม้นอกพื้นที่ป่า (agroforestry or trees outside forests) โดยผู้เข้าร่วมประชุมฯ ถูกแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มย่อย ตามแต่ละด้าน แต่ละกลุ่มอภิปรายกันในมุมมอง ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีคำถามชี้นำดังนี้

๑) อะไรคือช่องว่างและความท้าทายระดับภูมิภาค ในการขับเคลื่อนงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ ในปัจจุบัน

๒) อะไรคือสิ่งสำคัญที่ภูมิภาคให้ความสำคัญและจะต้องดำเนินการก่อน สำหรับพัฒนาโครงการเกี่ยวกับการขับเคลื่อนงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้

ช่วงบ่าย ๑๓.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

๒.๒.๙ เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนมุมมอง ในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ของแต่ละประเทศ โดยเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนมุมมองในช่วงเช้า และระบุแนวทางที่สามารถดำเนินการได้ เพื่อเติมเต็มช่องว่างและความท้าทายของประเทศ โดยมีคำถามชี้นำดังนี้

๑) มีความตั้งใจที่จะจัดการกับช่องว่างและความท้าทาย ในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลัก ในงานของตนในอนาคตอย่างไร

๒) จากผลลัพธ์ของกิจกรรมในช่วงเช้า จะสามารถขับเคลื่อนความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ ให้อยู่ในนโยบายทั้งระดับระดับท้องถิ่นและระดับประเทศให้ดียิ่งขึ้นได้อย่างไร

๓) อะไรคือสิ่งสำคัญที่ประเทศให้ความสำคัญและจะต้องดำเนินการก่อน สำหรับพัฒนาโครงการเกี่ยวกับการขับเคลื่อนงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

ต่อตนเอง

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้เป็นกระแสหลักมากขึ้น ได้เรียนรู้มุมมองใหม่ ๆ และรับรู้ความพยายาม รวมถึงการดำเนินงานของนานาชาติ ที่จะร่วมกันขับเคลื่อนงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ ให้ผนวกไว้ในนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

ต่อหน่วยงาน

การเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ ได้มีการนำเสนอการดำเนินงานของประเทศ รวมถึงการระบุช่องว่าง ความท้าทาย และความต้องการในการผลักดันให้ความหลากหลายทางชีวภาพ ด้านป่าไม้เป็นกระแสหลักของประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศ รวมถึงกรมป่าไม้ได้รับโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการขับเคลื่อนความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ต่อไป

ส่วนที่ ๓ ปัญหา/อุปสรรค

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

งานด้านความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจของทุกสำนักในกรมป่าไม้ นอกจากนี้ การบรรลุเป้าหมายต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก เพื่อบูรณาการแผนงาน งบประมาณ และการทำงานร่วมกัน บุคลากรกรมป่าไม้ควรมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

(นางสาวปัญญารัตน์ ชยากรณ์)

นักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชา

เห็นสมควรเผยแพร่ความรู้จากการประชุมครั้งนี้แก่บุคลากรของกรมป่าไม้
เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

(ลงชื่อ)

(นางสาวนฤมล นุชเปลี่ยน)

(นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ นำหน้าที่)

ผู้อำนวยการส่วนวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้
ตำแหน่ง

เอกสารประกอบการประชุมฯ

หมายเหตุ แบบฟอร์มนี้เป็น Electronic File หากเนื้อที่ไม่พอโปรดขยายหรือเพิ่มเติมให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้